

(๑๔)

ข้อแก้ไขเพิ่มเติม

- ... (จุด ๓ จุด) ทูลเกล้าฯ ในหน้าที่ว่าด้วยกฎวิธีปฏิบัติ : หัวใจปฏิญาณปณาท (คือ หน้า ๓, ๒๓, ๗๔, ๑๒๑, ๑๔๗, ๑๘๑, ๒๓๗, ๒๗๓, ๔๕๕, ๕๐๑, ๕๔๗, ๖๖๓, ๗๗๗, ๗๙๗) แก้เป็น ... ฯลฯ...
- หน้า ๕ ระหว่างบรรทัดที่ ๕ กับ ๖ เขียนวงเล็บและข้อควรระวังอักษรเล็กกลางหน้า ดังนี้ :-
(เรื่องนี้ นำมาใช้เป็นเรื่องนำ เพื่อการเริ่มเรื่องจากพระโอรส)
- หน้า ๑๖ บรรทัดที่ ๑ จากล่าง เขียนข้อความเพิ่มทูลเกล้าฯ ทูลเกล้าฯ ดังนี้ :-
รายละเอียดเกี่ยวกับการทรงพระเยาว์ ให้ดูที่หน้า ๙๐๗ โดยทูลเกล้าฯ “แม้พระพุทธรูปองค์
ที่ทรงพระเยาว์ปฏิญาณปณาท”.
- หน้า ๒๔๔ บรรทัดที่ ๒ จากล่าง แก้คำตัวหัวในประโยคดังนี้ เป็นตัวธรรมดา :-
“ลูกก่อนภิกษุ เธอได้ยินธรรมปริยายนี้แล้ว มิใช่หรือ”
- หน้า ๒๗๖ บรรทัดที่ ๓ คำว่า อย่างนี้, ซึ่งมัต แก่เป็น อย่างนี้, ซึ่งในทานสัมภาระแห่งตัญญา
ทั้งหลายอย่างนี้, ซึ่งมัต
- หน้า ๒๗๗ บรรทัดที่ ๑๑ จากล่าง เขียนข้อความต่อจากบรรทัดที่ ๑๐ :-
ซึ่งในทานสัมภาระแห่งกรรมทั้งหลาย อย่างนี้,
- หน้า ๒๘๕ ระหว่างบรรทัดที่ ๓ กับ ๔ เขียนเติมตรงกลางหน้า ด้วยอักษรเล็ก ดังนี้ :-
.... (ปฏิบัติเช่นนี้)....
- หน้า ๔๑๘ ระหว่างบรรทัดที่ ๕ กับ ๑๐ จากล่าง (แถบขวา) เขียนข้อความเพิ่มว่า :-
การตั้งตนไว้ในธรรม (ปราม) ๒๓๘
- หน้า ๔๓๗ บรรทัดที่ ๗ ถึงที่ ๑๐ จากบนลง (แถบขวา) ทั้ง ๔ บรรทัดนั้นแก้ไขให้เหลือ ๒ บรรทัดดังนี้ :-
“ก็ไม่มีโลกไม่มีรูป ไม่มีมีความคับตัน” ๓๓๑/๓๓๒
- หน้า ๔๓๘ คำว่า ธรรมมีอุปการะมากแก่ธรรมเป็นเครื่องมั่นคง ๒๓๘ ที่บรรทัดที่ ๕ กับ ๑๐ จาก
ล่าง (แถบขวา) แก้เป็น ธรรมมีอุปการะมากแก่การตั้งตนไว้ในธรรม ๒๓๘ แล้ว
ขีดโยงย้ายไปไว้ในระหว่างบรรทัดที่ ๕ กับ ๙ จากบน (แถบขวา)
- หน้า ๔๕๑ บรรทัดที่ ๑๒ — ๑๓ จากบน (แถบซ้าย) คำว่า ผู้ประเสริฐมีปัญญาเช่นเราก็คือ ๔๒/
๓๕๔/๓๕๗ ขีดลัดลง ๒ บรรทัด
- หน้า ๔๖๗ ระหว่างบรรทัดที่ ๕ กับ ๙ จากล่าง (แถบซ้าย) เขียนข้อความเพิ่มว่า :-
เวมัตตดาแห่งทุกข ๒๗๑
- หน้า ๔๖๘ ระหว่างบรรทัดที่ ๓ กับ ๔ จากล่าง (แถบซ้าย) เขียนข้อความเพิ่มว่า :-
เวมัตตดาแห่งตัญญา ๒๗๐/๒๗๕

